

Власитѣ живѣятъ, както видѣхме, или постоянно въ села, или въ лѣтни планински колиби. Постояннитѣ влашки села сж разположени всѣкога по високитѣ планини амфитеатрално. Къщитѣ сж гжесто градени една до друга. Влашкитѣ селски жилища сж по-добри отъ българскитѣ. Лѣтнитѣ села въ Пиндъ и въ Берската Планина се състоятъ сжщо отъ камени сгради. Колибитѣ по западна Македония сж прости плетеници, измазани съ калъ. Мегленци и по жилища не се отличаватъ отъ околнитѣ български села.

Отъ облѣклото на власитѣ характеристична е черната дълга гуна, която носятъ и мъже и жени отъ пастирскитѣ власи. Другитѣ иматъ отличителна черна антерия, прѣпасана съ поясъ и дълги шарени чорапи до колѣната. Както влашката антерия, тѣй и чорاپитѣ сж прѣдадени отъ власитѣ и на българското занаятчийско население въ Битоля и Прилѣпъ.

При всичката смѣсица на населението, власитѣ се отличаватъ лесно отъ другитѣ народи въ Македония по своята външность и характеръ. Сравнително съ другитѣ народи тѣ въ продължение на цѣли вѣкове сж останали най-запазени отъ чужди примѣси. Власитѣ сж се погръчали, побългаряли, а нѣйдѣ и поарнаутяли; но обратни случаи сж голѣма рѣдкость. Смѣсени бракове ставатъ, но тѣ сж повечето въ губа на власитѣ. Ако влахия се омжжи за грѣкъ, или за българинъ, обикновено тя се погръча или побългарява. Ако влахъ се ожени за грѣкия, то цѣлата му къща безъ друго се погръча. По тоя начинъ сж погръчени власитѣ въ Солунъ и въ Сѣрѣ; по тоя начинъ сж погръчени нѣколко родове и въ Битоля. Ако влахъ се ожени за българка, биватъ случаи, когато българката се овлашва, но много често тя побългарява семейството. Такива примѣри имаме въ Крушово, въ Велесъ и въ Прилѣпъ. Изобщо казано власитѣ въ Македония сж елементъ най-лесенъ за прѣтапяне, подиръ тѣхъ идатъ българитѣ, арнаутитѣ и най-упорити въ това отношение оставатъ грѣцитѣ.

У македо-епирскитѣ власи се отбѣлѣзватъ два типа, които отличаватъ власитѣ отъ другитѣ народи, но пакъ не сж общи за цѣлия народъ. Единиятъ типъ господствува на сѣверъ около албанскитѣ земи. Тия власи сж руси, иматъ ръстъ по-високъ отъ срѣденъ и често се отличаватъ съ едро тѣлосложение; иматъ закръглено високо чело, сурови черти на лицето, голѣми уста, маслини или тъмнокафяви очи, буйни вѣжди, въсаво лице или съ малки мустаци. Движението имъ е бавно, почти тържествено. Говорятъ гърлесто и високо. Вториятъ типъ се срѣща повечето на югъ, обикновено